MR. SPEAKER.—The question is :

That the Schedule stand part of the Bill.

The motion was adopted.

The schedule was added to the Bill.

MR. SPEAKER.—The question is :

That Clause 1, the Title and the Preamble stand part of the Bill

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to Pass

SRI B. D. JATTI.—I beg to move :

hat the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1965, be passed.

MR. SPEAKER.—The question is :

That the Mysore Appropriation (No. 2) Bill, 1965, be passed.

The motion was adopted.

THE MYSORE LABOUR WELFARE FUND BILL, 1965.

Motion to Consider.

SRI D. DEVARAJ URS (Minister for Labour and Housing).—I beg to move that the Mysore Labour Welfare Fund Bill, 1965, be taken into consideration.

MR. SPEAKER.—Motion moved that :

The Labour Welfare Fund Bill, 1965, be taken into consideration.

MR. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಕೆಲವು ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 16 ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸೆಂಟರುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ 3 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂದು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಲಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಮಸೂದೆ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಂಡಿಸಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ತಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ವೇತನವನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ವಾರಸುದಾರರು ಇಲ್ಲದೆ ಆ ವೇತನದ ಮೊಬಲಗು ಮಾಲೀಕರ ಬಳಿಯೇ ಉಳಿಯುವ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ವಿರೋಧವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಕೆಲಸಗಾರರು ನಡೆದಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಫೈನ್ ವಗೈರೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಆ ಫೈನ್ ಮೊತ್ತ ಕೂಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮಾಲೀಕರುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಒಂದು ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಆ ಬೋರ್ಡಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬೋರ್ಡಿನವರು 4 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ಅದರಲ್ಲೂ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಾರಸುದಾರರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದಂಥ ಹಣವನ್ನು ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮಾಲೀಕರು ತಲುಪಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಫೈನ್ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಮೊತ್ತವನ್ನೂ ಸಹ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನವರು 4 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು 4 ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ನೋಟೀಸ್ ವಗೈರೆ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಲೀಗರ್ ಸಕ್ಸೆಸರ್ಸ್ ಯಾರು ಇರುತ್ತಾರೋ ಅವರುಗಳೇ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪರವಾಗಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲೇಮ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ 4 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯ ಇರತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ವಾರಸುದಾರರು ಯಾರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ 4 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಹಣ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇತರೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು 3ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜ್ (ಸಿ) ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ವಾಲಂಟರಿ ಡೊನೇಷನ್ ಫಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಬಾರೊ ಮಾಡಿದ ಹಣ—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದೇ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶ. ಈಗ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರು 16 ಸೆಂಟರುಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾನೂನು ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾರಣ ಮೊದಲನೆಯ ತೊಂದರೆ ಅಂದರೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಕ್ಲೇಮ್ಡ್ ಮನಿ ಯಾವುದು, ಫೈನ್ ಹಾಕಿದ ಹಣ ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಯಾವ ಏಜೆನ್ಸಿ ಇಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿಸಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಒಂದು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೇಬರ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆದೇಶ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ್ದು ಇತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ಸುಮಾರು 1959ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಟು ಅದು ಕೇವಲ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ರೀತಿ ಆದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಧಾನವಾಯಿತು. ಈಗ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ನಾವು 3ನೇ ಕ್ಲಾಜು ಪ್ರಕಾರ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್ ಎಂದರೆ ಏನು, ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರದು ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡಿಗೆ ಸೇರಬಹುದು ಎಂಬುದು ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು 4ನೇ ಕಾಜಿನಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಹೇಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಇರಬೇಕು, ಅವರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದೆ. 7ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು, ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು

ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೋರ್ಡಿನ ಸ್ಕೀಮು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿದೆ. 8ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ 4 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ವಾರಸುದಾರರು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಹಣ ಬೋರ್ಡಿನ ಸ್ಕೀಮು ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಂತರ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸೆಂಟರ್‌ಮುಖೇನ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿ ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಜ್ (2) ಕ್ಲಾಜ್ 8ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಹಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಸಾಲವಾಗಿ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಪಡೆದ ಹಣವನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಪರವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಎಗ್ಸಿಕ್ಯುಟೀವ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಎಂಬುದಾಗಿ ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸೆಕ್ಷನ್ 12ರ ಪ್ರಕಾರ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡಿನವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ, ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಯುಮುಲೇಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ, ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಮತ್ತು ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಅವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 17ರಲ್ಲಿ Mode of recovery of sums payable into Fund as arrears of land revenue ಎಂದು ಇದೆ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಮೌಂಟ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಎಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಅರಿಯರ್ಸ್‌ನ್ನೂ ರಿಕವರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಆಮೇಲೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 19ರಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಇಂತಿಂಥಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೂಲ್ಸುಗಳನ್ನೂ, ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ 23ರಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಬಂದಂತಹ ಹಣ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಪೇಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ವೇಜಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಹಣವನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ವಾರಸುದಾರರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಅವರಿಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ವಾರಸುದಾರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಬೋರ್ಡಿನ ಸ್ಕೀಮು ಆಗುತ್ತದೆ. ತದನಂತರ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಆ ಹಣವನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕರುಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗದ ಕೆಲವು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ 1956ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ 1962ನೇ ಇಸವಿಯ ವರೆಗೆ ಫೈನು, ಅನ್‌ಕ್ಲೈಮ್ಡ್ ಮತ್ತು ಅನ್‌ಪೇಡ್ ವೇಜಸ್ ಸುಮಾರು 18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ರಿಕವರ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಂಗಳೂರು, ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹುಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈ ಭಾಗದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳವರು ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಅಂದಾಜನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೋರಾಂಡಂ ಅನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜು ಪ್ರಕಾರ ಒಂದುಲಕ್ಷ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆಗತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಈ ಬೋರ್ಡು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಮೇಲೆ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಬರತಕ್ಕ ಅನ್‌ಕ್ಲೈಮ್ಡ್ ಅಂಡ್ ಅನ್‌ಪೇಡ್ ವೇಜಸ್, ಫೈನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಹಣದಿಂದ ಬೋರ್ಡು ತನ್ನಕಾಲುಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯದ ರೀತಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೆಕರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳು. ಇದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಸತಕ್ಕ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸೆಂಟರ್

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಮುಖೇನ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೋರ್ಡು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಧೇಯಕ ಏನಿದೆ ಇದು ಒಂದು ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಬೊಂಬಾಯಿ ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಒಂದು ಏಕರೀತಿಯಾದಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರು 18—20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಂಪೆನಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜೀವಂತವಾಗಿವೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಹೋಗಿವೆ. ಅದನ್ನೂ ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಈಗ ನನಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಇವೆ. ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಹ್ಯೂಮ್ ಪೈಪ್ ಕಂಪೆನಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಥರ್ಮಲ್ ಸ್ಟೇಷನ್, ಎಂ. ಎಸ್. ಇ.ಬಿ. ಘಟಪ್ರಭ; ಇಂಡಿಯನ್ ಪ್ಲೈವುಡ್ ಮ್ಯಾನುಫಾಕ್ಚರಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ ದಾಂಡೇಲಿ, ಗೋಕಾಕ್ ಮಿಲ್ಸ್, ಸಿರಾಮಿಕ್ಸ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಖಾನಾಪೂರ; ನಂದಿ, ಹನಬು, ಸೌಂದತ್ತಿ ಈ ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ತಾವು ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನದಾದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸತಕ್ಕಂಥ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವು ಲಭಿಸದೇ ಹೋಗುವುವು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 3ರಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಯಾರು ಫೈನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ವಿಚಾರವೇನು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದಂತಹ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಲೇಬರ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಪೆನಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕಂಪೆನಿಯು ಮಾಲೀಕರು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಫೈನ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಕಂಪೆನಿಯು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಫೈನ್ ಹಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದಂತಹ ಮೊತ್ತ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಏರೇ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಈಗ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ ಬೊಂಬಾಯಿಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಫೈನು, ಅನ್‌ಕ್ಲೈಮ್ಡ್ ಮತ್ತು ಅನ್‌ಪೇಡ್ ವೇಜಸ್ ಸುಮಾರು 18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ರಿಕವರ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಪೇಡ್ ಅಕ್ಯುಮಿಲೇಷನ್, ಫೈನು ಎಷ್ಟು ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್—ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು unpaid wages ಏಳು ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ, ಫೈನ್ 10 ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಪೋಲೀಸು ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡು ಅಂತಿದೆ. ಧಾರವಾಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್ ಅಂತಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಾಗ ಧನಸಹಾಯಕ ಅಥವಾ ಅವನ ಕುಟುಂಬ ಹೆರಿಗೆಯಾದಾಗ, ಮೆಟರ್ನಿಟಿ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಲಹೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಫಂಡ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, the Board shall consist of members nominated by the State Government ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೋರ್ಡು ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೆಂಬರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕ್ವಾಲಿಫಿಕೇಶನ್ಸ್ ಇರಬೇಕು ಅನ್ನುವ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಹೊರಗಿನವರು ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ಯವಿದೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. Representatives of employers and employees, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು ಇರಬೇಕು ? ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Independent membersನಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ ಪ್ರಕಾರ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ಸ್‌ಗೂ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Wherever there is representation for women, there should be scheduled Caste member also. Independent members ಅಂದರೆ ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳು, ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಗಳು, ಉಳಿದವರು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೈಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೂಡ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ, ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಬಹುದು. The number of members of each category shall be such as may be prescribed ಅನ್ನುವಾಗ, ನೌಕರಿ ಕೊಡುವಂಥವನಿಗೂ, ನೌಕರಿ ಮಾಡುವಂಥವನಿಗೂ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. The members of the Board shall elect one of its independent members as the Chairmen of the Board ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. Independent memberಗಳಷ್ಟೆ ಏಕೆ ಆಗಬೇಕು. ಉಳಿದವರು ಏಕೆ ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಬಾರದು ? Why should not the Board elect its own Chairman, from among the representatives of employers and employees ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. Labour Unions ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಅನುಭವವಿದ್ದರೆ, ತಾವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಿ. ಲೇಬರ್ ಯೂನಿಯನ್ ಪರವಾಗಿ ಯಾಗಲೀ, ಎಂಪ್ಲಾಯರ್ ಪರವಾಗಿಯಾಗಲೀ ಚೇರ್ಮನ್ ಇದ್ದರೆ, ಅವರವರಿಗೇ ನರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಮೆಂಬರ್ ಅಂತ ಇರುವುದೇ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ಬೋರ್ಡು ಚೇರ್ಮನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. The members of the Board should elect one from amongst its members, whether it is an employer or an employee or a women member a Scheduled Caste member wherever comes to the Board, as member should be eligible for election as Chairman. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರ್ಸ್, ಟರ್ಮ್ ಅಂತ ಇದೆ, ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮೆಂಬರ್ಸ್ ಟರ್ಮ್ 4 ವರ್ಷ ಅಥವಾ 2 ವರ್ಷ ಎಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

Disqualification and removal of members ಎಂಬ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕಬೇಕು. ಮೆಂಬರಿಗೆ 21 ಅಥವ 18 ವರ್ಷ ಆಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಪರತ್ತನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು.

ಸೆಕ್ಷನ್ 6ರಲ್ಲಿ, A member may resign his office by giving notice there of to the State Government ಎಂದಿದೆ. ಬೋರ್ಡಿನ ಮೆಂಬರಾದಂಥವನು, ಬೋರ್ಡಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ರೆಸಿಗ್ನೇಶನ್ ಕೊಡದೆ, ಡೈರೆಕ್ಟ್‌ಗಾಗಿ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು ? ಈ ತರಹ ಯಾವ ಇತರೇ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಆಕ್ಟ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್, ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳು ರೆಸಿಗ್ನೇಷನ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ, ಎರ್ಲಾ ಆಕ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಬದಿಗಿರಿಸಿ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಂಟ್ರಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮೇಯವೇನಿದೆ ? ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನಿದೆ ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಬೇಕೆಂದು; ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಆಡಳಿತ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೋ, ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಕ್ಯಾಶುಯರ್ ವೇಕೆನ್ಸಿಯಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ.

Unpaid accumulations and claims ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, the notice shall be inserted for a period 3 years ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅವಧಿಯನ್ನು 4 ವರ್ಷ ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ನೋಟೀಸನ್ನು, ಜೂನ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸರ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, ಇದು ಹೀಗಿರಬಾರದು. ತಮಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನೋಟೀಸು ಕೊಟ್ಟು ಕರೆದು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. Why not in March and April ? ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜೂನ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ್ ಅಂದರೆ ಸಮಂಜಸ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ.

If a claim is received within a period of four years, the Board will transfer the claim to the Authority. ಇದು ಆದನಂತರ ತಾವು ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತೀರ ಅಂದರೆ, the moneys in the Fund may be utilised by the Board to defray expenditure on Community and Social Education Centres, games and sports, excursions, tours and holiday homes, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ 8–9 ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಎಂಪ್ಲಾಯೀಸ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ; ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಅಡಲ್ಟ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂಲಿಗಾರರು ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೋ ? Why not they establish schools ?

ಸೆಕ್ಷನ್ 12ರಲ್ಲಿ Appointment and Powers of Welfare Commissioner ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಲೇಬರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಟಾಫ್ ಏನು ಇದೆಯೋ ಅವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರ, ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟೀವ್ ಆಫೀಸರ್ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. The State Government may appoint Inspectors ಅಂತ ಸೆಕ್ಷನ್ 13ರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಸೆಕ್ಷನ್ 12ರಲ್ಲಿ The Welfare Commissioner shall be appointed by the Board ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇಮಿಸುವುದೆಂದರೆ, ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರಿಗಿಂತ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇದ್ದಂಥ ಕಮಿಷನರೇ ಇದ್ದು, ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಕೆಲವು ಕ್ಲಾರ್ಕುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಹಣ ಇಲ್ಲ, ರೊಕ್ಕ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಈ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಸ್ಟ್ರಿಂಜೆನ್ಸಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಈ ಮನೂದೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 14ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕ್ಲೆರಿಕಲ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಕಮಿಷನರು ಹಾಗೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರುಗಳು ಎಂದಿರುವಾಗ ಇವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

4-00 P.M.

ಮುಂದೆ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 15ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

"The State Government shall have the power to remove any person whom it may deem unsuitable from service of the Board." .....

ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಜ್ಯೋರ್ಡಿನಪರ ಇಂಮ್ಯು ರೆನರ್ಯೂಷನ್ನು ಬೇಡವೇ ? ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ? ಅದು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತರುವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಪದೋಪದಗಳನ್ನು ಇದರೂ ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂದಿನ ಕೆಷ್ಟನ್ಸ್‌ವ್ಯಾಲಿದರೂ ತಂಬಾ ದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಈ ಸಿಮಾಯಿಡ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಯರ್‌ನ್ಸ್‌ನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೂಲು ಮಾಡುವಾಗ ಲ್ಯಾಂಡು ರೆವೆನ್ಯೂ ವಸೂಲು ಮಾಡುವಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ತಹಶೀಲುದಾರುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಸಾಲದು ಅಗುತ್ತಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನು ಎಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಸಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಎಂದು ಈ ಜ್ಯೋರ್ಡಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬರೋ ಇಬ್ಬರೋ ಕಾರಕೂನರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸರಿಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ರೂಲ್ಸು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಚೇರ್ಮನ್ನರುಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಏನ್ನುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 19 (g) ನಲ್ಲಿ,

"(g) the duties and powers of the Inspectors and the conditions of service of the Welfare Commissioner and Inspectors and other staff appointed under this Act;"

ಎಂದಿದೆ. ಎಂದರೆ ಜ್ಯೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್ನಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಏನೇನೂ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಚೇರ್ಮನ್ನರಿಗೇ ಏನೂ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಇದರ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನೆಯೆಂದೂ ಏನು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವುದು ನಾವು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಏನುಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri SANJEEVANTH AIKALA.—Mr. Speaker, Sir, this Bill seeks to provide certain welfare facilities to the workers as mentioned in Clause 8, by the money got from various sources as mentioned in Clause 3 to be spent by a Board as mentioned in Clause 4. However restricted in scope it may be, I welcome the spirit of the Bill. This Government, which is not capable of providing certain facilities to its own employees and which refuses to meet the legitimate demands of its 1,60,000 employees, is now gracious enough to provide a Bill which seeks to bring some welfare measures or implement certain welfare schemes through the appointment of a Board and funds got from sources other than Government's contribution or subsidy. I went through the clauses and sub-section of Clause 3 and found nowhere it has been mentioned that the...

Sri D. DEVARAJ URS.—You had at any time the chance of going through the Bomby Act!

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—No, Sir.

Sri D. DEVARAJ URS.—If you want, I will read it to you.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—The Labour Minister assures that their contribution is also there, and if it were so, I welcome it. In Clause 3 as regards the sources.....

Sri D. DEVARAJ URS.—You will kindly see sub-section (e) of Clause 3, which says :

"(e) any sum borrowed under Section 9" and Section 9 says.

"POWER OF BOARD TO BORROW.—the Board may from time to time with the previous sanction of the State Government and subject to the provisions of this Act and to such conditions as may be specified in this behalf borrow any sum required for the purposes of this Act."

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—It may borrow from the Banks and Societies, but not from the Government. If it were the intention of the Government that it can borrow from Government, it ought to have been clearly mentioned.

Regarding the appointment of the Board, Hon'ble Member, Sri Siddaiah Kashimath has already stated the implications of this. We have very bitter experience about these Boards, Committees Corporation and other Statutory Boards appointed by the Government. Immediately after elections, when a Member of the previous Assembly is defeated, he will be provided with a place on these bodies and any defeated Minister will be appointed the Chairman of the Board. I believe, the intention underlying this clause is similar to that. Otherwise, there would have been no necessity for nominating members to the Board. This could have been done by the elections. There are Works Committees and Standing Committees in every Factory and Unions. So, the election could have been done and some representatives could have been appointed to these Boards.

Sri D. DEVARAJ URS.—Election from which Electoral College!

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—From all the Unions of Industries; it may be industrywise or districtwise.

Sri D. DEVARAJ URS.—Let us hear the Labour Representative about it.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—However, my considered opinion is, it could have been districtwise and that way the Board could have been constituted. Further, on all the Committees constituted by the Government, on behalf of the workers, I find that there is a sort of favouritism shown to the representatives of the Indian Trade Union Congress which is running under the auspices of Congresss Organisation.

Sri D. DEVARAJ URS.—I wish to clear the apprehension just now expressed by my hon'ble friend. I for one would still maintain that even if we show some concession to the I.N.T.U.C., there is nothing wrong. The Mysore Government have adopted a policy, and we have been considering the H. M. S., I. N. T U. C., and the A.I.T.U.C., almost on an equal footing.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—In the implementation I hope Sri S. Rajagopal would agree with me favouritism would be shown

towards the I. N. T. U, even though there are no members from that organisation. I fear that the same kind of thing will be done here also.

Regarding the appointment of the Welfare Commissioner, I don't see why the petty post of Welfare Commissioner should be created at all.

Sri D. DEVARAJ URS.—It is an executive office.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—I do not want the Welfare Commissioner. He should be easily represented by appointeing a Secretary, who could do this work, or any officer of the Labour Department could be entrusted with this work of the Welfare Commissioner. There is no necessity for appointing a Welfare Commissioner, which alone takes away a major portion of the fund by way of salary, T. A., etc. I can give you an example of the Fisheries Advisory Board, wherein the Director of the Fisheries Department is the Secretary of the Board. Similarly, one of the officers of the Labour Department, viz., the Labour Commissioner or Assistant Commissioner, be in charge of this as the Secretary. Therefore, there is absolutley no necessity for oppointing a Welfare Commissioner, whose salary and other establishment expenses will take away a major portion of the welfare fund.

Regarding the scope of the varioues welfare activities also, I sent some amendments and I will deal with them when those amendments are moved. These are the only few observations I wish to make.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಕಾರ್ಮಿಕ ನಿಧಿಯು ನಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಗಂಧ ಕುಸುಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ವಾಸನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ. ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಫಂಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಇದರಿಂದ ಗೂಟವಿಲ್ಲದಿರುವವನಿಗೆ ಗೂಟ ಸಿಕ್ಕಿದಹಾಗೆ, ತಲೆಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲದಿರುವವನಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಣ್ಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತೆ? ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಿದೆ? ಈ ಫಂಡಿನ ರಚನೆ, ಅದಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿವ್ವಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಲೆಯು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಲಾಜ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದವರಿಗೆ, ಬೇಕಾದವರಿಗೆ, ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ನಂಗೆ ಏನಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ 22ನೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ ನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಫಂಡು. ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಚಾರವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೇನು? ಅವರ ಕ್ಷೇಮಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಸರಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕ ಮಾಡಿ, ನಾವು ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಗೃಹಕೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಪದವಾದರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬೊಂಬಾಯಿನ ಕಾನೂನಿನ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹೋಗಲಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಏನಾದೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ, ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಧ್ಯೇಯ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ತಂದರು, ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಮಾಲೀಕರ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿವಾದ ಬಂದರೆ ಸರಕಾರ ಮಾಲೀಕರ ಪರ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದು. ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಮಪಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಬೋರ್ಡಿನ ಚೇರ್ಮನ್ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಚುನಾಯಿತನಾದವನಾಗಿರಬೇಕು, ಅವನು ಮಾಲೀಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಆಗಿರಬಾರದು, ಕಾರ್ಮಿಕರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಆಗಿರಬಾರದು, ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಮಾಲೀಕರು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವೈಕಿ ಚೇರ್ಮನ್ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮ್ಮತ ತಪ್ಪುವಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪು ಕೇನನ್ನು ಬಂಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಪದಾತ್ಮನೆ, ಅದಾವಾಗ ಯಾವೊಬ್ಬರ ಕಡೆಯೂ ಅನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೇಯಿರುವವನು ಚೇರ್ಮನ್

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇರಬಹುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ. ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನೇನೋ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ 8ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ; ಈ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಎನ್ನುವಹಾಗಾದೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಂಟರ್‌ಟೇನ್‌ಮೆಂಟ್, ಎಕ್ಸ್‌ಕರ್ಷನ್ಸ್ ಟೂರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹಾಲಿಡೇ ಹೋಮ್ಸ್ ಎಂದು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದು ಕಿರೋ ಬೇಳೆಗೆ ಎರಡೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಕಾರ್ಮಿಕ, ಪ್ರವಾಸಗಳು, ಹನಿಮೂನ್ ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಯೆ ? ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಭೂಷಣವಾಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಕಾನು ಕೋಣಿತುಂಬ ಹಾಸು ಎನ್ನುವಂತಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಭ್ಯುದಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿನ ಕಾನೂನನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ತರಲೇಬಿದ್ದಿದರೆ ಅವರನ್ನು ನಾವೇನೂ ನಿಷ್ಠುರ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ಕಾನೂನನ್ನೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರು ಶಕ್ತರಾಗಿರುವಾಗ, ಇದರಂತೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸದಿರುವಾಗ, ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವಾದ ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಲಗಾಡಿಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಫಂಡ್ ಆಗುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಇದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅದು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹುಣಸೇ ಬತ್ತದ ಕತೆಯಂತಿದೆ. ತಿರುಕನ ಕನಸಿನಂತೆ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಹುಣಿಸೆ ಬತ್ತವನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆ ಅದು ಮರವಾಗಿ ಅದರ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾರಿ, ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಕೊಂಡು, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಮಗುವಿನ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಕಾನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಒದೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವನು ಮಾತಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟನ್ನೂ ಚೆಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಹಾಗಾಗಬಾರದು ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳು ಆಗುವಾ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ, ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಮಾತ್ರ, ಸಮಾಜ ವಿಫಲವಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಸುಖವಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೇನೂ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಈ ಫಂಡಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಡೊನೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಬಂದೆ ಹಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆ, ಬೇರೆಯವರು ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೊಡುತಾರೆಯೆ ? ಮಾಲೀಕ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಯೆ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ತಮ್ಮಂತಹ ಮಹನೀಯರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಂತಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷವಾದರೂ ಒಂದು ಕಾನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕೆಣಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡೋನೇಷನ್ ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾವ ಪಕ್ಷ, ಯಾವ ಶ್ರೀಮಂತರು, ಯಾವ ಅರಸರು ಕೊಡುತಾರೆ? ಬೋರ್ಡ್ ಸಾಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಮುಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುತಾರಂತೆ, ಫಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಇದನ್ನು ನಂಬಬಹುದೆ? ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವದಾದರೂ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇವರ್ಯಾಗಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೆ, ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಿನ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡಿದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಮೋಟಾರು, ಪಂಚೆ, ವಿಮಾನ ಅರಮನೆ ಇವುಗಳ ಆಸೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆರಳಿಸಿ, ನಂತರ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಬೋರ್ಡು, ಆದರೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವವರು ಸರಕಾರ. ಇದು ಅಷ್ಟಿನಿಂತ ಮಗ ದೊಡ್ಡವನ್ನು ಎನ್ನುವ ಹಾಗಿದೆ. ಬೋರ್ಡು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಕಮಿಷನರ್ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದೆಂದರೇನು ? 13ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಲು ಆಡಿಟರ್ ಬೇಕಾದರೆ ಇರಲಿ. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ! ಎಂದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವೈಸೂರು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ 16 ಸೆಂಟರ್‌ಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡು ರಚನೆಯಾದಮೇಲೆ ಈ 16 ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಎಗ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರನ್ನು ಏಕಕ್ಕೆ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಲೇಬರ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಪವರ್ಸ್ ಎಕ್ಸರ್‌ಸೈಜ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕೊಸ್ಕರ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಲೇಬರ್ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ಲೇಬರ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಬೋರ್ಡ್ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ವಾಸುದೇವಪ್ಪ.—ಸರಕಾರ ಕೊಡುವ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಏನೋಗ ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಲು ಆಡಿಟರ್ ಇರಲಿ. ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಕ್ಲಾಜು ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸ ಇದೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ? ಜೂಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರಕಾರ ಸೂಪರ್‌ಸೀಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ ಅದೇನು ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ? ಏನು ಮಹಾ ಕಾರ್ಯ ? ಹೆಣ್ಣೇ ಬೇಜದ ಕಥೆ ನನಗೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೀರಿ. 18ನೇ ಕ್ಲಾಜ್‌ನೋ ದರೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕ್ಷೇಮ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೊಸ ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಚೇರಮನ್ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ! ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪುನರ್ರಚನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—May I bring to the notice of the House that one hour has been allotted to this Bill ?

SRI D. DEVARAJ URS.—It depends upon the number of Speakers. I have no objection if the time is extended by another hour.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Is it the pleasure of the House that the time should be extended by one hour ?

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

†SRI S. RAJAGOPAL (Kolar Gold Fields) —Mr. Speaker, Sir, first of all, I would like to invite the attention of the Hon'ble Minister by welcoming this Bill to the apprehensions and fears and the true facts which have been placed by my hon'ble friend in this House for consideration by the Hon'ble Minister. Sir, for this reason only I am in a position to welcome this Bill. So far as money which is collected by way of fines are concerned they are mentioned in this Bill. This money is being spent by the management themselves, that is, employers. That has so far been vested in the employers. That right is now sought to be taken by the

(SRI S. RAJAGOPAL)

Government by creating this Board. It is really good for the State Government and particularly when we are speaking of socialism in this era. It is one way of helping the State Government to take the responsibility to see that the vested interests of the employers are taken away from the employers and vested in a Board. The money collected by the management so far from the workers, used to be spent by the management. Instead of that, this Board will get the power to spend that money. Forthat reason, first of all, I want to welcome this measure and I appreciate the Labour Minister's efforts to produce this Bill here.

The second thing is, while mentioning the constitution of the committees, it would have been better if he could clearly mention the number of persons. No doubt there is equal representation provided for employees and employers. But to avoid trouble between the labour and management, there should be a third party in the Committee. While I welcome all these things, definitely, there should be some number fixed and if that had been done, I think the apprehensions would have been avoided very easily. Now the Hon'ble Minister mentioned here so far as the Government s' attitude to give representation liberally particularly encouraging the INTUC. One way or the other it is encouraged. I do not fully agree with him anyhow. While taking the woman as representative to this Board, particularly, social and other workers also should be thought of. I think Sir, one more representation may be given to the Scheduled Castes, because most of the workers belong to the Scheduled Castes or Depressed Class community. In any welfare activity, that community should deserve any consideration and I do hope that the Minister will be pleased to consider to give representation to these Scheduled Castes community people also in this Board.

The Work of this Board has been mentioned—how the money will be spent. There are the functions of this Board. There it is clearly mentioned about social education centres including reading rooms, libraries. I wish to call the attention of the Minister to certain matters. Awarding of scholarships also can be made to be the responsibility of this Board, because most of the workers' children will be getting these scholarships because they must give money to them for further education.

Sri D. DEVARAJ URS.—May I draw the attention of the Hon'ble Member to sub-clause (i) of clause 8 ?

4-30 P.M.

Sri S. RAJAGOPAL.—That is the opinion of the Government.

Sri D. DEVARAJ URS.—That is the opinion of the Board.

Sri S. RAJAGOPAL.—However, I am inviting your kind attention to consider that aspect.

Sri D. DEVARAJ URS.—That is also one of the social welfare activities of the labour.

Sri S. RAJAGOPAL.—Another aspect to which I would like to invite the attention of the House is in regard to the expenditure, money to be spent on various activities as mentioned in the Bill. I have my own doubts as to how far this Board will be self-sufficient. I feel that it will take some years for the Board to stand on its own legs. But whatever, it may be the responsibility of the Government is there to see how best they can manage the Board.

Sri D. DEVARAJ URS.—I may assure the Hon'ble Member in this respect. That is one of the reasons why Government thought it fit to take up the responsibility and included in the financial memorandum. Until such time, whether it be ten or fifteen or twenty years, Government is going to bear the expenditure. It is only when a time comes that the Board is likely to become self-sufficient, till then, we may consider to continue to give support. Now, as the Bill stands, the responsibility is taken by the Government.

Sri S. RAJAGOPAL.—Another aspect to which I wish to draw the attention of the Hon'ble Minister is this. Government has taken up the responsibility to provide facilities to the workers by utilising the moneys. These are the facilities which the employer should provide. Because the Board or the Government provides, the employer may think that he has no responsibility as the Government provides for the same. This sort of things should not be allowed to happen as it is the primary duty of the employer to provide for such facilities.

Sri D. DEVARAJ URS.—My honourable friend very well knows as a labour leader and he is a so well conversant with the procedure. Every obligation that is cast on the employer as per labour laws in existence shall be borne by the employer. What is more? The funds shall be utilised only for such other activities which are not provided in those labour laws and also where the employer is not spending the amount. That apprehension need not be there. This does not absolve the employer of his responsibility. In addition to the responsibility he is already shouldering—as rightly pointed out in his remarks by the Hon'ble Member.

Sri S. RAJAGOPAL.—The funds collected by way of fines—the Government should see that it is properly utilised and the amount paid to the proper representative of the person. Government should not be satisfied with the rule alone. The Government should insist on the management to provide for the welfare of labour. Because, the Government constitute the Board and provide funds for the welfare activities of labour, the employer should not be allowed to escape from his obligation of providing funds for the labour. that is an apprehension which I wish to place before the Government. Government should be more vigilant. They should insist on the management to give more facilities and the Government through the Board should also provide the facilities enumerated in the Bill, thus making the worker to get the benefit.

Another point on which I wish to state is the term of the Board. It is fixed for a period of three years and I agree to this in one way. While agreeing I wish to make one suggestion regarding the chairmanship of the Board. I would suggest that this chairmanship could be held by

(SRI S. SHIVAPPA)

the Management, Labour, and a neutral or independent member in rotation for three years. This will give more room for people to participate. That will create more enthusiasm in the people to participate and take some interest.

Another thing is, some power has been kept in the hands of the Government and some other power is vested in the Board, of nomination, of appointement of inspectors, appointment of Commissioner, etc. It would not matter either way whether the Government retains all the power or the Board. But I would suggest that Government should have all this power relating to nominations, appointments, etc., including that of the Commissioner. Do not give the responsibility to the Board. I request the Government to consider this seriously by taking over the power of appointment including that of the Commissioner. It is a statutory Board and in appointing the Commissioner, a lot of politics will come into play and a lot of trouble will come into the picture. To avoid all these and to make the Board effective, I request the Government to have the power of appointments. As regards resignations also, it has been stated that the members should submit to the Board. But I would suggest—let it be submitted to the Government direct, so that there may not be delay in accepting and nominating another in his place. With these suggestions, I welcome this Mysore Labour Welfare Fund Bill.

SRI G. V. GOWDA (Palya).—Mr. Speaker, Sir, it is good on the part of the Government to have thought of, at least now, promoting the welfare of labour in the State of Mysore by adopting a statute and creating conditions under a statute for promotion of the interests and to safeguard the interests of the labour class. I only apprehend whether the statute would become theoretical or would be translated into practice. Sir, when I see the sources from which funds could be raised in order to fill up the fund, the welfare fund, I am afraid whether it is possible at all to have sufficient resources so as to facilitate the State Government or the Board that is constituted under clause 4 to intensively work for the welfare of the labour class from the various sources contemplated "all fines realised from the employees". That amount is not ascertainable and we do not know how much fine could be realised and in which year it goes to the corpus of the fund. "All unpaid accumulations transferred to the Fund under section 7." "Unpaid accumulations" is defined in clause 2 (10).

[MR. SPEAKER in the Chair].

Sir, I fail to understand why such payments that are due to these employees should not have been made in time when they are legitimately entitled for that.

SRI D. DEVARAJ URS.—There are many causes death, disease, absence, not coming in time and so on.

Sri G. V. GOWDA.—Then, the only course open to the employer is to have made known that such and such an amount is due to such a person. I do not know whether the Labour Officer or the Labour Commissioner is appraised of this fact.

So far as the unpaid accumulation is concerned, I do not think the amount would be so much as to be of any appreciable help to this Welfare Fund. Under clause 7, the presumption would be that all the accumulation of this amount would be deemed to be abandoned property, unless the employee proves that unpaid amount is due to him. The burden of proof lies on the employee. My submission is, that it should not have been so. It would be very difficult for the labour class to produce proof and discharge the responsibility of this burden to the effect that he is the owner of that amount. It devolves great responsibility on him.

Sri D. DEVARAJ URS.—On whom should it devolve according to you?

Sri G. V. GOWDA.—This unpaid accumulation is due to somebody and the employer knows to whom it is due. If it is not claimed, it gets transferred to the fund. As soon as it gets transferred, in the interest of that employee, the Department and the Board should see that person is traced out and the amount is paid to him without making him subject to all sorts of reproaches and proofs. So many persons may chooseto forego the amount instead of undergoing all the troubles to prove their case. The Board or the Labour authority should take steps to see that money is paid to him by tracing the claimant. In my opinion, that is one of the ways where the interest of the labour class is safeguarded.

Then, Sir, I have my own apprehensions about the constitution of the Board. A provision speaks of voluntary donations. There hardly can be anything of this kind. We all know how our labour class is looked upon by the society. Such being the case, it would be very difficult to raise donation for this class. So, it would be absolutely nil.

Clause 9 says: "The Board may from time to time with the previous sanction of the State Government and subject to the provisions of this Act and to such conditions as may be specified in this behalf borrow any sum required for the purposes of this Act."

Sir, from whom this amount is to be borrowed we do not know. Is it from the Bank or Bankers? Then, the maximum limit should have been fixed. Whether Government is going to stand guarantee for the amount, we do not know.

Sri D. DEVARAJ URS.—That will all be prescribed in the rules.

Sri G. V. GOWDA.—Sir, in the Financial Memorandum, it is said that after deducting the expenditure on the existing Labour Welfare Centres, the net extra cost will be about Rs. 1.02 lakhs. We do not know whether Government is contributing anything to this. Government should be generous enough to make a contribution to the Welfare Fund.

(SRI G. V. GOWDA)

Otherwise, it would not be possible to give effect to the several provisions of this Act to safeguard the interest of the labour and also to conduct activities to promote the labour welfare in our State.

So far as the constitution of the Board is concerned, it is too vague and everything is left to be prescribed under rules. It is said:

"The Board shall consist of the following members nominated by the State Government..."

So, everything is by nomination.

The number of representatives of employers and employees is to be prescribed. In fact, everything is to be prescribed under this clause. We should not leave these matters as vague as we find them in this clause. When we make legislation we must be positive about the number of members on the Board. That is one of the fundamental things which we have to do. It is likely that the present Labour Minister may be satisfied with 9 members. Some other Labour Minister who may succeed him may like to have 15 members. So, the number of members who are to be on the Board must be made specific in the statute itself and should not be left to the wishes of the persons who happen to hold the portfolio of labour.

It is said that Government is to nominate the representatives of employers and employees. I suggest that instead of taking the responsibility for nominating the representatives employers and employees, it is desirable to recognise the associations of labour and employers and ask them to send their representatives. I think that would be more democratic. So far as independent members are concerned, I do not know the view of the Government. They can nominate anybody whom they think proper. One of the independent members is to be elected as the Chairman so that he will act as a via media between the representatives of workers and employers. To that extent we welcome it.

So far as the application of the fund is concerned, it is not exhaustive. Government can spend this amount on more useful items also. According to the provision in sub-clause (3) of clause 8, first of all the State Government must approve that a particular employer or local authority is carrying on some activity for the welfare of labour. Then, it must make an application. The Board may send it for the opinion of the Government. Then if the Government were to approve of it, then the grant may be made out of the fund. I am afraid it may not work well and it is not good to have such a provision on the statute book. So many people, under the guise of doing some labour activity, may get recognised by the Government, then approach the Board and get this grant. We know how several institutions that are receiving aid from the Government are functioning. It is likely to be abused. The present Labour Minister may be a strict man but that may not be the case with his successor. Such a provision may be there in some other enactments

but that does not mean we should have it on our Statute Book. Supposing a labour association says that it is carrying activities for labour welfare. Under this clause, is there scope for it to get grants ?

Sri D. DEVARAJ URS.—It will come under 'any other body'.

Sri G. V. GOWDA.—It has got to be specifically mentioned or you remove this sub-clause (3) itself.

As regards clause 12, the Welfare Commissioner is to be paid from the welfare fund. Under clause 13, I do not know whether the Inspectors will be directly paid by the Government. They are to be appointed by the Government. Will they become the officers of the Board or will they be the officers of the State Government ? Their function is to inspect the records in connection with the sums payable into the Fund. It is not known whether they are full-time workers of the board. I suggest that these Inspectors must be purely Government servants. They must be deputed for conducting this inspection and their salaries and emoluments should not be paid from the welfare fund.

Here, it is provided that the State Government has the power to remove any person on the staff of the board. It is a fundamental principle that the person who appoints alone is entitled to remove him. So, when the board makes an appointment it is unconstitutional and illegal for the Government to remove such a person. Therefore, I submit that it is not enough if we pass this enactment and put it on the statute book. But we must translate these ideas into practice and also build up funds from some ascertainable sources. The resources that are contemplated here are un-ascertainable and we do not know how much money it will be possible to collect from these sources. So it must be made clear that certain ascertainable sums of money would be available always to the Welfare Fund. Otherwise it will not be possible to realise the purpose of this Bill.

5-00 P.M.

Sri D. DEVARAJ URS.—Sir, I am really thankful to all the hon'ble members who have participated and who have not only welcomed this measure but who have also given certain valuable suggestions. My friend Sri Muckannappa of course wants to reject this Bill with the hope of bringing some other Bill about which we will never agree perhaps. So I leave it at that.

Then, I want to assure the House about the efficacy or otherwise of the Bill when certain provisions are challenged in a court of law. The Hon'ble Member Sri G. V. Gowda referred in this connection to clause 15 where powers are sought to be taken to Government to remove officers appointed by the Board. Here I would like to point out that this Bill is on the model of the existing Act in parts of Mysore in the Bombay Karnatak area and also the Act in force in the State of Maharashtra. I may also mention for the information of the House that the Maharashtra Act which was passed in 1953 was challenged in the court in respect of the validity of certain sections. The decision of

(SRI D. DEVARAJ URS)

the Supreme Court was given on those sections and subsequently that Act was again amended in the light of the Supreme Court decision and the amended Act is now in force in the Maharashtra State. The Bill now before us is on the lines of the Act in force in Maharashtra. This clause and the other clauses about which some doubts were expressed by my friend have stood the test of time as well as scrutiny by courts and so there is no danger of their being challenged. Particularly, it was after careful thought that clause 15 was sought to be kept because it is likely that some abuse may be made by certain persons of their position to favour somebody or other. It may so happen that certain members of the Board may take sides to favour a person or to protect an erring employee. In such an event it was thought advisable that the Government should have powers to remove such a person.

The scope of the Bill is not to open welfare centres or to resort to activities of labour welfare as if there are no such activities already in existence. As I already stated, there are already several enactments which contain so many sections for labour welfare activities and there are already certain Acts which cast an obligatory duty on the employers to look after the welfare of labourers. The idea about this enactment came up as a result of a particular company in Bombay which had accumulated funds from the year 1888 up to 1952-53 to the tune of Rs. 1½ lakhs which was not being spent at all and which was not claimed by anybody. When such a situation was known to the Maharashtra Government they thought of a Bill on the model of the one which we have got on hand today. It is only then that the Government came to know that here is an unclaimed amount which is left with the employers for a long time. Many a time the employers might have made use of the amount or they might not have made use of it for the benefit of the employees. Many a time it might have been shown in the accounts not being utilised for any purpose but actually the money might have been used by the employer for his own purpose. So to obviate this difficulty and to see that this unclaimed money which should not have been allowed to go to the employer but which should have vested with the State, this enactment was thought of. After the money vests with the State, the idea is to see that this money is utilized not for general purposes but solely for the benefit of the workers themselves. That is the main objective of this enactment in vogue in Maharashtra State. So, Sir, if this background is understood, I am sure the House will agree with me that it is not as though the Government is trying to create some centres afresh, that it is trying to borrow money and start these activities. It is only with the objective of utilizing this amount which would otherwise be left with the employer and which would not be useful to labour that the scheme of this Act has been thought of because this money primarily belonged to one individual or the other of the labour class and so the Government thought that this should not be utilized for any other

purpose than for the benefit of the labourers themselves. It is just the money left by A and B being utilized for the benefit of X and Y of the same class, the labour class. That is the main objective. While so doing we thought that the accumulated funds in course of time would run to thousands and lakhs of rupees. Naturally instead of allowing either the Government or the employer or the employee himself to utilize this fund for some beneficial purpose, it was thought better to have a Board which would regulate all these things.

Then certain apprehensions were expressed with regard to nominations and the manner of constituting the Board. There is absolutely no reason for any fear or apprehension on that score. It is clearly mentioned that equal representation will be given to employer and employees. The hon'ble member Sri Gowda was saying that the figure of 15 or 20 may be changed by another Minister to 20 or 25. That is not possible, because that number would have been prescribed in the rules. The number to be prescribed will depend upon the circumstances. At present, as you are aware, there are 3 main labour organisations in the field, namely the AITUC, the INTUC and the HMS. Naturally these 3 organisations will be given due representation and also equal number will have to be given to the employers also.

Over and above, we have stated that in the Advisoy Committee for Labour these matters would be discussed. Representatives of labour will be consulted there. So far as nominations of independents are concerned, hon'ble Members themselves pointed out the reasons and advantages that would accrue if an independent Member is made the Chairman. A suggestion was made that the Chairmanship might go by rotation every year to the independent Members. I have certainly no objection and if the Labour Advisory Board and the employers have no objection we my provide for it by way of rules.

Sri S. RAJGOPAL.—What about repesentation to Scheduled Castes?

Sri D. DEVRAJ URS.—Among the labour class, we never thought it fit to distinguish between Scheduled Castes and other Castes. Then the question would arise, why not give representation to women. I am sure the labour class would agree with me that casteism and communalism should be eschewed in the labour field. We have no objection to give representation to Scheduled Castes also in the rules. I assure the House that the wishes of the Members would be taken into consideration in constituting the Board.

With regard to the appointment of Welfare Commissioner, objections were raised to have a separate officer to the post. For the moment it is not the intention of the Government to appoint a new officer. The Board is not financially sound enough to pay for the new officer and therefore we may make the Labour Commissioner *ex-officio* Welfare Commissioner. If the Board so wants to have a separate officer and it has the capacity to pay for him, Government does not want to come in the way. The Welfare Commissioner is the Executive Officer of the Board. He has to look after the administration and other activities of the Board at 16 centres and also the centres that are likely to be established in future.

(SRI D. DEVARAJ URS)

So far as the work of the Welfare Commissioner and the Inspectors are concerned, I do not know why there was so much confusion in the minds of Members. It is clearly stated that the Welfare Commissioner is the Executive Officer of the Board, whereas the Inspectors are appointed by Government. The existing Inspectors may be authorised by notification to do the work or new Inspectors might be appointed to look into the records of establishments and factories and see whether the accounts books etc, are maintained properly. The Board is not appinting them and they are not the servants of the Board.

Sri S. RAJGOPAL.—But the Board may appoint the Welfare Commissioner.

Sri D. DEVRAJ URS.—But there is a safeguard that the Government will have to approve the appintment. For the present, it will be considered whether the Labour Commissioner cannot also be the Welfare Commissioner.

With regard to nominations, Mr. Muckannappa spoke strongly. Unfortunately, he is not here.

Mr. SPEAKER.—The parliamentary convention is that he who criticises must wait for the reply and not absent himself.

Sri D. DEVRAJ URS.—That is his convention. He criticised that Government always nominates Chairmen or Members from among their own party. We make no bones about it. Government wants to nominate from our own men, men in whom we have confidence, men of integrity and character and men who can represent properly. I do not see any thing wrong in this. If tomorrow some other party comes to power, they will do the same thing.

Sri SANJIVANATH AIKALA.—No, never.

Sri D. DEVRAJ URS.—Then the hon'ble Member is not a politician. I want to make it clear that the Government whenever it thinks it desirable to nominate or appoint Chairmen, they choose members of their party. There is nothing wrong in it. That is the convention adopted every where in any democratic set-up or parliamentary system of administration. We are not apologetic about it.

Sri SANJIVANATH AIKALA.—I do not agree with the interpretation about parliamentary democracy.

Sri D. DEVRAJ URS.—There are some other minor matters, which I would take note of. With these words, I commend this bill for the acceptance of the House.

Mr. SPEAKER.—Before I put the motion, I wish to refer to two points. One is, Sri G. Marulappa seemed to be entertaining a doubt as to whether I had the discretion to permit him to speak when he was called upon. The practice has been that when an hon'ble member is called and is not ready to address the House, he loses his chance. In

that particular case the member called was willing and ready ; but on account of a little noise that was going on he could not hear.

The other one relates to Sri Kolkebyle. He was raising a point whether an hon'ble member of this House Sri C. J. Muckannappa being a member of the Joint Select Committee had the right to vote. I examined the question and find there is no merit in it.

The question is :

"That the Mysore Labour Welfare Fund Bill, 1964, be taken into consideration."

The motion was adopted.

MR. SPEAKER.—The question is :

"That clauses 2 and 3 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 2 and 3 were added to the Bill.

CLAUSE 4

MR. SPEAKER.—There is an amendment Sri Siddiah Kashimath. He is not present. Hon'ble member Sri Sanjeevanathh Aikala wil move his amendment.

SRI SANJEEVANATH AIKALA.—I beg to move :

"That in sub-clause (2) after item (c), the following item shall be added :

(d) Two members from Legislative Assembly and one member from the Legislative Council."

MR. SPEAKER.—Amendment moved :

"That in sub-clause (2) after item (c), the following item shall be added :

(d) Two members from Legislative Assembly and one member from the Legislative Council."

SRI SANJEEVANATH AIKALA.—Sir, In moving this amendment my intention is that the members from the Legislative Assembly and Legislative Council can interpret the provisions of this Act when it comes into force, in a better way. In almost all the Boards constituted by the Government, representation is given to the members of the Assembly or the Council. With this intention, I have brought in this amendment.

SRI D. DEVRAJ URS.—Although I sympathise with the views of Sri Sanjeevanath Aikala, I must say that in this Board strictly speaking, the members have no direct connection with the affairs of the Fund. I request the hon'ble member to withdraw his amendment.

SRI SANJEEVANATH AIKALA.—I am pressing the amendment.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That in sub-clause (2) after item (c), the following item shall be added :

(d) two members from Legislative Assembly and one member from the Legislative Council."

The amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

" That clauses 4 stand part of the Bill.

The motion was adopted.

Clause 4 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

" That clauses 5 to 7, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 5 to 7, both inclusive were added to the Bill.

CLAUSES 8.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—I move :

"That in sub-clause (2), after item (h), the following item shall be added as item (i) and the existing item (i) shall be renumbered as item (j).—

(i) to participate in the National and International Conferences and conventions of I.L.O, for the employees representatives in the Board."

Mr. SPEAKER.—Amendment moved :

" That in sub-clause (2) after item (h), the following item shall be added as item (i) and the existing item (i) shall be renumbered as item (j).—

(i) to participate in the National and International Conferences and conventions of I.L.O. for the employees representatives in the Board."

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—My intention in moving this amendment is that every year some conference or seminar takes place under the auspices of the International Labour Organisation either in foreign countries or in south East Asia or in India. Many times invitations have been sent to the workers' representatives to participate in these conferences. But unfortunately the resources of the Employees' Union or employers will not be sufficient to send their representatives as delegates to these conferences. So, this Board can utilise a portion of this Fund to send one of the members of the Board or any of the employees' representatives to these conferences, functions and seminars. I hope this will be acceptable to the Government.

Sri D. DEVRAJ URS.—Although the objective is laudable, I am sorry it is not possible to accept for the simple reason that we should not fetter the discretion of the Board where the employees' representatives are there. Whomsoever they want to send, they can send. Whether they would like to send or not, should not be defined now alone because they would have no choice whenever they want to exercise their power. If it is the idea of the Board to send one of its representatives and if they pass a resolution, the Government has powers to allow such a thing. In sub-clause (i) of clause 8 it is clearly stated. If such a contingency were to arise and if it is in the interest of labour welfare, the Government might consider; but it need not be included in the Bill itself. I request the hon'ble member to withdraw the amendment.

Sri SANJEEVANATH AIKALA.—I press the amendment.

Mr. SPEAKER.—the question is :

"That in sub-clause (2) after item (h), the following item shall be added as item (i) and the existing item (i) shall be renumbered as item (j).

(i) to participate in the National and International Conferences and conventions of I. L. O. for the employees representatives in the Board."

The amendment was negatived.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 8 stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 8 was added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clauses 9 to 26, both inclusive, stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clauses 9 to 26, both inclusive, were added to the Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That clause 1, the title and the Preamble stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Title and the Preamble were added to the Bill.

Motion to Pass.

Sri D. DEVARAJ URS.—I beg to move :

"That the Mysore Labour Welfare Fund Bill, 1964, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is :

"That the Mysore Labour Welfare Fund Bill, 1964, be passed."

The motion was adopted.

OFFICIAL RESOLUTION.

Re : **The Calling of Sanitary Inspectors and matters connected therewith or Incidentel thereto, to be regulated in this State by Parliament by law.**

Sri K. NAGAPPA ALVA (Minister for Health).—I beg to move the following resolution for the acceptance of this House :

"Whereas the regulation of the calling of sanitary inspectors, who are concerned in the administration of public health and sanitation, is a matter of general importance and the problems relating thereto are common to all the States;

5-30 P.M.

"And whereas legislation for the purpose mentioned above is relatable to matters enumerated in entry 6 and entry 11 of List II in the Seventh Schedule to the Constitution of India with respect to which Parliament has no power to make a law for the States except as provided in articles 249 and 250 thereof;

"And whereas it appears to this Council to be desirable that such legislation should be undertaken by Parliament;

Now, therefore, in pursuance of clause (i) of article 252 of the Constitution of India, this Council hereby resolves that the calling of sanitary inspectors and all other matters connected therewith or incidental thereto shall be regulated in this State by Parliament by law."

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

"Whereas the regulation of the calling of Sanitary Inspectors, who are concerned in the administration of public health and sanitation, is a matter of general importance and the problems relating thereto are common to all the States;

"and Whereas legislation for the purpose mentioned above is relatable to matters enumerated in entry 6 and entry 11 of List II in the Seventh Schedule to the Constitution of India with respect to which Parliament has no power to make a law for the States except as provided in articles 249 and 250 thereof;